Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 15. maj 2024
(OR. en, de, fr)

Interinstitutionel sag:
2021/0106(COD)

9645/24
ADD 1 REV 2

CODEC 1252
TELECOM 172
JAI 742
COPEN 227
CYBER 142
DATAPROTECT 203
EJUSTICE 33
COSI 69
IXIM 127
ENFOPOL 212
RELEX 627
MI 479
COMPET 525

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Udkast til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) **(førstebehandling)** – Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt = Erklæringer

Erklæring fra Frankrig

Frankrig glæder sig over vedtagelsen af denne innovative tekst, som vil sikre, at alle europæiske borgere har sikker adgang til de innovationer, der muliggøres af kunstig intelligens, og som udgør den første byggesten i AI-reguleringen på verdensplan.

Da vi nu går ind i denne forordnings gennemførelsesfase, ønsker Frankrig, at den skal finde sted inden for en ramme, der er befordrende for udviklingen af innovation i Europa, således at denne forordning reelt indgår i en resolut europæisk strategi til støtte for styrkelsen af et europæisk innovationsøkosystem for kunstig intelligens.

Frankrig gentager derfor sin støtte til den erklæring, som Europa-Kommissionen fremsatte på mødet i Coreper den 2. februar 2024, og som navnlig omhandlede:

- nedsættelse af ekspertgrupper og høringer af interessenter for at lette den fælles gennemførelse af forordningen med andre gældende sektorspecifikke bestemmelser med henblik på at undgå unødvendige administrative byrder eller dobbeltarbejde for vores virksomheder

- vedtagelse af en model for en "tilstrækkeligt detaljeret sammenfatning" af de data, der anvendes til træning af AI-modeller til almindelig brug, og af retningslinjer for anvendelsen heraf for at sikre balance mellem at beskytte forretningshemmeligheder og at gøre det lettere for indehavere af ophavsret at udøve deres rettigheder

- en fleksibel og fremtidssikret gennemførelse af forordningen, således at dette sæt standarder ændres og ajourføres efter behov og for at tage hensyn til de teknologiske fremskridt, navnlig for så vidt angår klassificeringsparametrene for AI-modeller til almindelig brug.

Erklæring fra Østrig

Lige fra starten af forhandlingerne lå det Østrig på sinde at fremme regulering af kunstig intelligens, hvor en sikker anvendelse og nytten for mennesker indtager en central plads. En sådan retsakt skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og menneskerettighederne og bidrage til at fremme de berørte personers tillid til kunstig intelligens.

Det bemærkes, at kompromiset om *forordningen om kunstig intelligens* ikke fuldt ud har kunnet imødekomme visse østrigske betænkeligheder vedrørende databeskyttelse og forbrugerrettigheder. Disse betænkeligheder er beskrevet nedenfor:

- Der sættes principielt spørgsmålstegn ved beslutningen om at regulere lovligheden af og grænserne for retshåndhævelsespraksis i et markedsreguleringsinstrument såsom forordningen om kunstig intelligens. Behovene for og risiciene ved at anvende kunstig intelligens varierer betydeligt, afhængigt af om anvendelsen sker på det private/kommercielle område eller i forbindelse med retshåndhævelse.

- Undtagelserne i artikel 5, stk. 1, litra h), vedrørende anvendelse af applikationer til biometrisk fjernidentifikation i realtid på offentlige steder med henblik på retshåndhævelse er for vidtrækkende og er ikke i overensstemmelse med Østrigs opfattelse af et forholdsmæssigt indgreb i borgernes grundlæggende rettigheder. Vi anerkender, at der er blevet indført vigtige beskyttelsesklausuler i teksten under forhandlingerne. Disse er imidlertid ikke tilstrækkelige til at imødekomme betænkelighederne vedrørende indgrebet i de grundlæggende rettigheder, navnlig beskyttelsen af borgernes personoplysninger.

- Anvendelsen af applikationer til efterfølgende biometrisk fjernidentifikation med henblik på retshåndhævelse udgør ligeledes et omfattende indgreb i borgernes grundlæggende rettigheder og burde derfor have været opført på listen over de (i princippet) forbudte former for praksis i artikel 5. Klassificeringen som højrisiko-AI-applikation svarer ikke til det risikopotentiale, der er forbundet med anvendelsen af sådanne applikationer.

- Tilsvarende burde anvendelsen af følelsesgenkendelsesapplikationer og applikationer til biometrisk kategorisering have været opført på listen over de (i princippet) forbudte former for praksis i artikel 5, da de udgør et omfattende indgreb i borgernes grundlæggende rettigheder. Deres klassificering som højrisiko-AI-systemer svarer ikke til det risikopotentiale, der er forbundet med anvendelsen af sådanne applikationer.

- Den i artikel 57, stk. 12, fastsatte undtagelse fra pålæggelse af bøder for deltagere i reguleringsmæssige sandkasser er i strid med artikel 83 i GDPR, som ikke muliggør en sådan undtagelse ved brud på datasikkerheden. For så vidt det her drejer sig om en fuldbyrdelsesordre til datatilsynsmyndighederne, er denne i strid med artikel 52 i GDPR, eftersom de nationale tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 52, stk. 1, i GDPR skal kunne udføre deres opgaver i fuld uafhængighed og skal kunne træffe afgørelse om pålæggelse af bøder helt selvstændigt.

- Artikel 59, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en generel, udifferentieret og horisontal tilladelse til at behandle enhver form for personoplysninger i reguleringsmæssige sandkasser. Denne bestemmelse er i databeskyttelsesøjemed for upræcis og kan ikke udgøre et retsgrundlag for databehandling. Det er på ingen måde til at forudse for den berørte person, at personoplysninger, der er indsamlet til et bestemt formål, videreanvendes til formål, der ikke har nogen som helst indholdsmæssig eller formel sammenhæng med formålet med indsamlingen. For så vidt bestemmelsen er tænkt som en form for "forenelig videreanvendelse" som omhandlet i artikel 6, stk. 4, i GDPR, bemærkes det, at artikel 59, stk. 1, ikke udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til de mål, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, jf. artikel 6, stk. 4, i GDPR. Bestemmelsen sondrer desuden ikke mellem særlige kategorier af personoplysninger i henhold til artikel 9, stk. 1, i GDPR og andre former for personoplysninger. Efter Østrigs opfattelse er det ikke tilladt at behandle særlige kategorier af personoplysninger på grundlag af artikel 6, stk. 4, i GDPR, og det er i strid med den risikovurdering, der ligger til grund for GDPR.

- Artikel 59, stk. 1, tager slet ikke hensyn til databeskyttelsesprincippet om dataminimering i henhold til artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR, da hverken omfanget eller kategorierne af de personoplysninger, der eventuelt behandles i reguleringsmæssige sandkasser, begrænses på nogen som helst måde.

- Tilladelsen til at ændre bilag III er fortsat for snævert afgrænset set ud fra et forbrugerpolitisk synspunkt. Hvis Europa-Kommissionen fastslår, at applikationer såsom forbundne produkter eller virtuelle assistenter berettiger, at de medtages på listen over højrisikosystemer, jf. bilag III, kan de ikke henføres under punkt 1-8 i bilag III og dermed ikke tages i betragtning.